

[Indenrigsministeren]

man se i bemærkningerne til forslaget. Den dér med igen at male en vis mand på væggen på dette område er der altså intet grundlag for, eftersom de allerfleste af disse stillinger vil kunne nedlægges ved naturlig afgang.

Jeg skal blot endnu en gang sige tak for tilsagnet om, at vi kan få denne sag ordnet så hurtigt som muligt, og kan altså også tilsi-ge, at jeg også for Hornbæks vedkommende er meget indstillet på, at vi tager en hurtig afgørelse. Det kommer som sagt an på de forhandlinger, jeg skal have med kommunaludvalgets medlemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 6/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går ud på, at der skal foretages nogle ændringer i udlændingelovens udvisningsregler. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at forslaget er fremsat på baggrund af en konkret udvisningssag, som er blevet afgjort ved domstolene.

Jeg synes nok, det kan virke lidt overraskende, at folketinget allerede nu bliver stillet over for lovforslag om ændringer i udlændingeloven. Lovens bestemmelser om udvisning har kun været i kraft i omkring 3/4 år, og venstresocialisternes lovforslag er såle-

des fremsat, før der har dannet sig en fast praksis hos domstolene vedrørende de nye reglers anvendelse.

Jeg vil videre gerne anføre, at det var et meget stort flertal, der vedtog udlændingeloven. Der var kun et enkelt parti, der stemte imod, og da det skete i maj-juni sidste år, er det overordentlig tidligt at ville kræve en ændring af lovgivningen.

Jeg synes også, det er noget overraskende, at et lovforslag fremsættes på baggrund af en enkelt sag, en enkelt afgørelse, der er truffet ved domstolene vedrørende en udlænding, som er dømt for handel med narkotika. Udvisningsafgørelser er jo yderst konkrete, og domstolens afgørelser træffes på grundlag af et omfattende materiale. Derfor synes jeg, man bør være varsom med at lade afgørelser i enkeltsager danne grundlag for ændringer i de generelle regler. En vurdering af, om der er behov for ændringer, synes jeg først bør ske, når der har dannet sig en fast praksis ved domstolene, og når det er sager, der er opstået efter, at lovgivningen er gennemført, og ikke som i dette tilfælde, hvor det drejer sig om overgangsbestemmelser.

Venstresocialisternes forslag går nærmere ud på, at der skal foretages ændringer af udlændingelovens §§ 22 og 23 om udvisning og i § 26 om de hensyn, der skal tages i betragtning ved vurdering af, om udvisning bør ske.

§§ 22 og 23 indeholder bestemmelserne om udvisning af udlændinge, som bor her i landet med henblik på varigt ophold, og som lovligt har boet her mere end de sidste henholdsvis 4 og 7 år.

Efter lovforslaget skal kravet om, at udlændingene skal have boet her de sidste 4 eller 7 år for at være omfattet af disse særlige lovmæssige begrænsninger i udvisningsadgangen, ændres, sådan at den afgørende bopælsperiode skal kunne sammenstykes af flere opholdsperioder, såfremt udlændingen i fraværperioderne »har bevaret sit tilhørsforhold til det danske samfund«.

Om denne del af lovforslaget vil jeg sige, at de gældende regler om beregningen af bopælsperioden i udlændingslovens § 27 skal ses i sammenhæng med reglerne om bortfald af opholdstilladelser; det er §§ 17 og 18. Efter de gældende regler kan en udlænding i udvisningsreglernes forstand godt have boet her i landet i de sidste 7 år, selv om den pågældende i denne periode har været udrejst